

Arrest

nr. 70 331 van 22 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Irakees te zijn van Koerdische origine. U zou een soennitische moslim zijn afkomstig van Zummar in de provincie Nineva. U zou uw hele leven, tot uw vertrek uit Irak, in Zummar hebben gewoond. U zou Irak hebben verlaten op 12 september 2009 samen met uw ouders en uw twee broers omdat uw vader problemen had. U zelf zou geen persoonlijke problemen hebben gekend in Irak. U zou uw ouders en uw broers onderweg zijn kwijtgeraakt en alleen in België zijn aangekomen. Op 16 oktober 2009 vroeg u een eerste keer asiel aan bij de Belgische autoriteiten. De Commissaris-generaal nam inzake die asielaanvraag op 30 maart 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw

beweerde afkomst uit Zummar. Het door u ingestelde beroep van 29 april 2010 bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd op 5 juli 2010 verworpen.

U vroeg een tweede keer asiel aan op 5 augustus 2010. Ter staving van uw tweede asielaanvraag legt u volgende nieuwe documenten voor: een kopie van een identiteitskaart, een kopie van een nationaliteitsbewijs en een kopie van een attest van woonst.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat inzake uw eerste asielaanvraag, de commissaris-generaal op 30 maart 2010 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Zummar. Met betrekking tot uw tweede asielaanvraag dient te worden opgemerkt dat u bij uw verklaringen van uw eerste asielaanvraag blijft: u blijft erbij dat u Irak hebt verlaten in september 2009, dat u daarvoor uw hele leven in Zummar hebt gewoond en dat uw vader besliste Irak te verlaten maar dat u niet weet waarom en dat u zelf geen persoonlijke problemen hebt gekend in Irak (CGVS, 19/07/2011, p. 3). Bij uw tweede asielaanvraag legt u als nieuwe elementen bovenvermelde documenten voor die moeten aantonen dat u wel degelijk afkomstig bent van Zummar.

Er dient echter te worden opgemerkt dat deze documenten niet in staat zijn om te bewijzen dat u werkelijk afkomstig bent van Zummar. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de documenten die u voorlegt, kopies zijn waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld en waaraan bijgevolg een beperkte bewijswaarde kan worden toegekend.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat de inhoud van de identiteitsdocumenten niet overeen komt met uw verklaringen. In het geval van de kopie van uw identiteitskaart dient te worden vastgesteld dat de geboortedatum op uw identiteitskaart niet overeenkomt met de geboortedatum(s) die u opgeeft. Op uw identiteitskaart staat dat u bent geboren op 2 januari 1993 (CGVS, 19/07/2011, p. 4). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tweede asielaanvraag, verklaarde u daarentegen dat u bent geboren op 4 augustus 1993 (CGVS, 19/07/2011, p. 2). Bij uw eerste asielaanvraag hebt u verklaard dat u bent geboren op 4 augustus 1994. Wanneer u met die drie verschillende versies wordt geconfronteerd, zegt u dat u in 1993 bent geboren zoals op uw identiteitskaart staat. Op de vraag op welke dag en maand u bent geboren, antwoordt u weerom 4 augustus, terwijl op uw identiteitskaart staat dat u bent geboren op 2 januari (CGVS, 19/07/2011, p. 2). Wanneer wordt gevraagd naar uw leeftijd, antwoordt u dat u zeventien jaar bent (CGVS, 19/07/2011, p. 2), terwijl er op uw identiteitskaart staat dat u bent geboren op 2 januari 1993 en dat u dus geen zeventien jaar maar achttien jaar bent anno (juli) 2011.

Verder dient te worden opgemerkt dat de identiteitskaart die u voorlegt is afgeven op 3 januari 2003 (CGVS, 19/07/2011, p. 4). Op dat moment was u, als u bent geboren op 2 januari 1993 zoals vermeld op uw identiteitskaart, tien jaar oud. De foto op de identiteitskaart blijkt echter duidelijk niet een foto van een jongen van tien jaar oud te zijn, maar van een oudere persoon. Bovendien hebt u verklaard dat u die identiteitskaart in Irak nooit zelf hebt gezien (CGVS, 19/07/2011, p. 5). De identiteitskaart, reeds afgeven op 3 januari 2003, die u nooit hebt gezien in Irak, is dan ook geen overtuigend bewijs van uw afkomst of recente aanwezigheid in Zummar.

Bovendien dient in verband met de foto op het nationaliteitsbewijs dezelfde opmerking te worden gemaakt als over de foto op de identiteitskaart. Als het nationaliteitsbewijs is afgeven in 2003 was u op dat moment tien jaar, als u bent geboren in 1993. De foto op het nationaliteitsbewijs blijkt echter duidelijk niet een foto van een jongen van tien jaar oud te zijn, maar van een oudere persoon.

In verband met het attest van woonst dient te worden opgemerkt dat het is opgesteld op 25 juli 2010 en dat het stelt dat u inwoner bent van Zummar (CGVS, 19/07/2011, p. 7). Het feit dat u een document kunt bekomen van 2010 waarin staat dat u inwoner bent van Zummar, terwijl u zelf hebt verklaard dat u Irak hebt verlaten in september 2009 en er sindsdien niet meer bent teruggekeerd (CGVS, 19/07/2011, p. 3), doet ernstige twijfels rijzen bij de bewijswaarde van dit document. Bovendien komt de inhoud van het document niet overeen met uw verklaringen. Zo zegt u dat het document is opgesteld door de mukhtar van Zummar Haidar Ali Ali (CGVS, 19/07/2011, p. 7), terwijl op het document staat dat de mukhtar van Zummar Naif Achmed Djamza Al Djardjari is (CGVS, 19/07/2011, p.7). Een zekere Haidar Ali Ali zou het document slechts als getuige hebben ondertekend.

In het licht van de ernstige twijfels die er tijdens uw eerste asielaanvraag waren gerezen met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw beweerde afkomst, dient uit bovenstaande vaststellingen te worden geconcludeerd dat de documenten die u voorlegt, niet vermogen alsnog geloof te hechten aan uw beweerde herkomst uit Zummar. Bijgevolg moet worden vastgesteld dat de nieuwe elementen voor uw tweede asielaanvraag de appreciatie van uw eerste asielaanvraag niet kunnen ombuigen in positieve zin. Bijgevolg bent u er alsnog niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aan dat hij tal van gegevens heeft aangebracht die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging. Deze gegevens zijn volgens verzoeker evenwel niet naar behoren geïnterpreteerd, er is onvoldoende rekening gehouden met zijn geringe scholing. Verzoeker merkt op dat hij een ongeschoolde herder is, hij kent enkel de zeer nabije omgeving en heeft geen kennis van geografie of politiek. Hij betoogt dat hij ook niet bij machte is om de stukken die hij uit zijn land van herkomst heeft ontvangen te analyseren. Het is derhalve mogelijk dat er verschillen zijn tussen zijn verklaringen en de inhoud van de identiteitsdocumenten.

Verzoeker stelt dat de authenticiteit van de neergelegde documenten, ook al zijn het kopies, in een procedure ten gronde wel degelijk kan nagegaan worden en merkt op dat hij verwacht de originelen binnenkort te mogen ontvangen. Hij benadrukt dat hij wel degelijk afkomstig is uit Zummar en stelt dat het feit dat er verwarring is ontstaan omtrent zijn juiste geboortedatum geen afbreuk doet aan de problematiek in zijn land van herkomst.

De commissaris-generaal had hem de hoedanigheid van vluchteling, minstens de subsidiaire beschermingsstatus dienen toe te kennen. Verzoeker stelt dat hij in zijn land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade. Hij betoogt dat het artikel 48/4 van de vreemdelingenwet niet voorziet dat de aanvrager recent in zijn land van herkomst heeft verbleven. Hij benadrukt dat hij afkomstig is uit de provincie Nineva, een zeer betwist en onveilig gebied en verwijst te deze naar het advies van UNHCR betreffende de subsidiaire bescherming. Verzoeker stelt dat hij door de autoriteiten in zijn land van herkomst niet wordt beschermd tegen vervolging en voert aan dat de bestreden beslissing tot gevolg kan hebben dat hij teruggeleid wordt naar de grens van het land dat hij is ontvlucht waar zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Eens de Raad een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. Bij een beoordeling van een latere asielaanvraag mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak over de eerdere asielaanvraag doen. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met de elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. De Raad kan zich dus op geheel het administratief dossier steunen en bijvoorbeeld ook een vergelijking maken tussen verklaringen die in de opeenvolgende asielprocedures zijn afgelegd (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704).

De Raad oordeelde bij arrest 45 943 van 5 juli 2010 dat verzoekers beweerde herkomst uit Zummar niet geloofwaardig is.

Verzoeker legde ter staving van zijn tweede asielaanvraag, ingediend op 5 augustus 2010, volgende nieuwe documenten voor teneinde zijn herkomst aan te tonen: een kopie van een identiteitskaart, een kopie van een nationaliteitsbewijs en een kopie van een attest van woonst.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de documenten die verzoeker voorlegt, kopieën zijn waaraan geen authenticiteit kan worden toegekend vermits ze door eenvoudig knip- en plakwerk kunnen worden samengesteld.

Tevens dient worden opgemerkt dat de inhoud van de identiteitsdocumenten niet te verzoenen is met verzoekers verklaringen. In het geval van de kopie van zijn identiteitskaart dient te worden vastgesteld dat de geboortedatum op zijn identiteitskaart, 2 januari 1993, niet overeenkomt met de geboortedatum, 4 augustus 1994, die hij spontaan gaf tijdens het gehoor (map tweede asielaanvraag, stuk 4, p.2).

Verder dient te worden opgemerkt dat de identiteitskaart die verzoeker voorlegt is afgeven op 3 januari 2003. Op dat moment was verzoeker, indien geboren op 2 januari 1993 zoals vermeld op zijn identiteitskaart, tien jaar oud. De foto op de identiteitskaart is echter duidelijk geen foto van een jongen met de leeftijd van tien jaar maar van een oudere persoon. Aangaande de foto op het nationaliteitsbewijs geldt dezelfde vaststelling.

In verband met het attest van woonst dient te worden opgemerkt dat het is opgesteld op 25 juli 2010 en dat het stelt dat verzoeker inwoner is van Zummar. Het feit dat hij een document kan bekomen van 2010 waarin staat dat hij inwoner is van Zummar, terwijl hij zelf heeft verklaard dat hij Irak heeft verlaten in september 2009 en er sindsdien niet meer is teruggekeerd, doet eveneens ernstige twijfels rijzen bij de bewijswaarde van dit document.

Verzoeker toont derhalve zijn afkomst uit Zummar niet aan zodat ook geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen betreffende zijn vermeende herkomst uit Zummar. Bij gebrek aan elementen betreffende de afkomst van een asielzoeker kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS